

TILBAKEBLIKK.

Atten måneder er gått siden krigen tok til. Måneder så fulle av gru og elendighet, og som har rummet så mange begivenheter, at vi har vanskelig for å fatte det. Men hva har egentlig hendt?

Høsten 1939: Krig i Europa !!! Vi vil ikke tro det. Kan ikke forstå hvorfor. Men det er blodig, hvor likewel,- og på to uker er Polen ikke mer,.. Falt som offer for en helt ukjent og barbarisk krigføring. Men vi står jo heldigvis, helt utenfor. Denne krigen angår ikke oss.....
April 1940: Norge er i krig med Tyskland! Gjennem et feigt og omhyggelig planlagt nattlig overfall på Norge vis brutalit og uten skånsel inn i en den totale krigen. Vi er plutselig med,- og det til gangs.

Allerede 10.april brenner flere av våre byer og landsbyer. To måneder varer den ulike kamp, og flere tusen nordmenn står uten hus og hjem,-berøvet alt de eide av en nazismaskine, som synes å myrde og brenne av lyst. For det var jo åpne øyer!

Så er krigen i Norge slutt. Vi for tid til å tenke,- og til å forstå. Hvad galt har vi gjort tyskerne? Ingenting! Men det demmer for oss at denne krigen er noe mer enn et enkelt felttog. Den er Hitlers krig mot menneskheten,-en barbarisk krig som føres mot alt og med alle midler,--- krigens konsept er med fog hvil er medansvarlig for. Hitlers medvirkere i denne krigen er det tyske folk-denne umelende og naive masse som hverken kan eller vil tenkesamt de aller dåligste elementer blandt mennskene,-Quislingene i alle land,- som for personlig vinnings skyld er villige til alt,- selv til å ferråde sine egne.

Sommaren 1940: Holland faller! Belgien hertatt! Italien trer o inn i krigen! Hitlers totale krigføring, som ingen skåner, skaper de uhyggelige redsler i storbyene. Soldatene slåss for livet, mens kvinner og barn myrdes bak linjene, hvor panikken er ubeskrivelig. I løpet av tre uker uisplilles et av verdenshistoriens størst dramaer i områder som for bare tyve år siden ble så hårdt hjemsøkt av Verdenskrigens redsler.--- Men kan da intet stanse dette uhyggelige maskineri? Nei, de det nyter ikke, og Frankrike kapitulerer.

Blod og tårer, jammer og rød preger det billede vi ser av store deler av Europa. Misnøye og twilende spør vi: Skal det virkelig lykkes dette veld av lagn, ondskap og ønkeløs brutalitet å underkue all verdens folk?

Da skjer det vi i vår dypeste fortwilelse ikke engang hadde håpet på: Tross trusler om total utslettelse og med fullt kjennskap til Hitlers grusomme krigføring, står set tapte britiske folk frem og roper ut over verden: Tap ikke motet! Vi fortsetter kampen, komme hvad som kommer vil til alle undertrykte nasjoner er befridd, og ethvert spør av nazisme og fascismen er vasket ut av verden! Striden vil bli lang og tung, men vi skal holde ut til den dag kommer, da våre stridskrefter er sterke nok til å hente seieren hjem.

Høsten 1940: Opmuntret av briternes motstand fatter vi nytt mot: Tyskernes folkerettsstridige overgrep mot hele vår forfatning og rettsordring, de likefremme uttalelser fra høyeste tysk hold gjør det etterhvert klart for oss: Skal det norske folk gjenvinne sin frihet og bess stå som selvstendig nasjon vil de komme til, så må Tyskland tape krigen. Målbewiss og uten nærmere refser folket seg og skaper en indre

front mot de tyske voldsmenn og quislingene, men framt som troas. Andelig ~~xxxxxx~~ og legemlig terror, er ubrutt!

Dette lille tilbakeblikk viser til fulle at det norske folk har forstått å velge den kurven, som ene og alene kan redde det fra den totale undergang. Og den fasthet og støhet som har preget seilašen, helt til idag, har avkrevet beundring hele verden over og gitt oss det aller beste håp om at seiren til slutt vil bli vår.

ooooOooooo

Til
Føreren.

Oslo 2-4- 1941

Innberetning og redegjørelse fra
Oslo politigruppe av N.S.F.O.

Vi tillater oss herved å henlede førerens opmerksomhet på følgende forhold innen Oslo politi:

Vi har ved Oslo politi, et politivaktmesterkontor, hvorunder inspeksjonsavdelingen sorterer, på den måten at de eldste inspeksjonsbetjenter er stasjonert der.

Under dette kontoret ligger all beordring, forflytning og ansettelse av det faste personell ved politikammeret. Førsteinspektøren og overbetjenten ved ordensavdelingen har riktig nok den høyeste myndighet i personellsaker, men disse treffer aldri noen avgjørelse uten etter inngående å ha samrådd seg med vaktmesterkontoret. Som følge herav blir vaktmesterkontoret det faste punkt hvorom alt dreier seg ved politikammeret.

Det er således av største betydning for N.S. og politietaten at det sitter folk av den rette overbevisning på vaktmesterkontoret. I dag er det kun vaktmester Holten selv som er overbevist N.S.mann ved dette viktige kontoret. De følgende 5 er bent frem farlige:

Politibetjent Amund Furuseth,
" Aug. Kvernbuen,
" Petter Gullien,
" Otto Holter og
Overkonst. Erik Jonassen.

Disse har i sin daglige tjeneste ved vaktmesterkontoret og inspeksjonsavdelingen, direkte befatning med og kommando over hele den øvrige politistyrke. Herunder har de den beste anledning til å skade bevegelsen på det kraftigste, og vi som er N.S. folk er ikke i tvil om at dette blir gjort. Således er det beviselig at anti-N.S. og engelskvennlige funksjoner ständig blir tilgodesett med bedre tjeneste til fortengsel for eldre kollegaer hvis disse er medlemmer av N.S. Det må dessuten også være klart at det må være mindre heldig at anti-N.S. innstillede overordnede inspirerer styrken. Dette stimulerer naturligvis ikke til oppslutning om bevegelsen, men tør snarere være en av hovedgrunnene til at det i den senere tid er kommet adskillige utmeldelser fra politifolk, hvilket imidlertid er helt forståelig, da det er om å gjøre å stå på god fot med de inspirerende.

Samarbeidet på vaktmesterkontoret kan i henhold til det som er nevnt foran ikke bli av det beste. Politivaktmester Holten står alene mot de øvrige, og det er ikke mulig for ham, om han er en aldri så god N.S. mann, å sette sin vilje eller sine ønsker igjennem. Holten vilje derimot kunde gjøre meget godt for bevegelsen og politietaten, i sin betydningsfulle stilling, hvis han hadde de rette medarbeidere ved sin side

Vi tillater oss herved å anbefale at de forannevnte fem blir

skiftet ut med etternevnte tjenestemenn:

Til fast hjelp på vaktmesterkontoret (undervaktmester) foreslår vi politibetjent Anders Amble.

I stedoenfor de andre som er nevnt foran, tillater vi oss å foreslå:

Overkonstabel Karl Sørlie

" Olaf Karlsen

" Anders Bæ

" Sigurd Gjermundsen.

Da det nu med det første skal besettes endel distriktsbetjentsstillinger ved de forskjellige politistasjoner, blir det lett adgang til å foreta de nødvendige omplasseringer av personellet. Som distriktsbetjenter ute ved stasjonene har de liten anledning til å skade bevegelsen.

I denne forbindelse må vi også få lov til å minne om at vi ennå ikke har mottatt noen meddelelse om godkjennelse av politigruppen, fra politidépartementet og politikammeret. Derfor bedes om at disse papirer må bli behandlet konfidensiellt, så de ikke kommer po litikameret i hende.

Det er nu i mere enn 3mnd. arbeidet med endel forfremmelser innen politietaten, men saken står fremdeles i stampe, fordi politikammeret innstiller folk som departementet ikke kan godkjenne. Det er derfor meget om å gjøre at departementet også får innstillingssretten gjernt politifaggruppen. I gruppen sitter der nu funksjonærer med fra 13 til 23 års fast ansettelse i Oslo Politi, og som derfor har den beste kjennskap til saken.

ooooOoooo

Oslo, 26.april 1941.

Til

I.politiinspektø ved Oslo og Aker Politimesterembede,
Osloavdelingen, her.

De nedenfor nevnte funksjonærer bør absolutt fjernes fra Trafikkavdelingen, da det er beviselig at de er til stor skade for det statsbærende partiet, og har skylden for at de få medlemmene som Nasjonal Samling hadde ved Trafikkavdelingen, i den senere tid har meldt seg ut, litt etter litt:

Konst. nr.	3	Otto Berg	Konst. nr.	7	John Alfsen
"	42	Leif Berg	"	"	Fjeldstad
"	I39	Hermann Crosby	"	"	Pettersen
"	206	Heimsjø	"	"	Natvig
"	338	Dynna	"	"	Tandberg
"	920	Grønvold	"	"	Bø
"	I353	Nyhus	"	"	Loftheim

Disse funksjonærer bør plaseres på de små utestasjoner, hvor de selvfølgelig er til mindre skade for oss enn på steder hvor der er mange politifolk til tjeneste hele døgnet. Det må kunne la seg ordne på den måten at funksjonærer ved de små stasjonene blir overflyttet til de store stasjonene, slik at disse fra Trafikkavdelingen får plassene etter dem igjen.

ooooOoooo

QUISLING HAR OPRETTET EN NORSK GESTAPO-AVDELING.

N.S. organiserer nå sin egen spionasje under navnet "Politisk etterretningsjeneste" som er underlagt Hirden. I et "strengt fortrolig" brev fra Quisling til konst. Stang framgår det at Quisling den 7. mai har gitt følgende ordre:

"Opprettelse av en politisk etterretnings-avdeling ved Riks-hirdstabben.

Under hensyn til Hirdens oppgaver som bevegelsens politiske kamp-og beskyttelsesorganisasjon bestemmer jeg:

- I. Ved Rikshirdstabben opprettes en avdeling for politisk etterretnings-jeneste under navn av Hirdstabens Efterretningsavdeling. Efterret-ningsavdelingens oppgave er å holde bevegelsens ledere underrettet om politiske motstanderes virksomhet, såvel som om den almindelige folkestemming.
2. I utøvingen av sin tjeneste benytter etterretningsavdelingen seg av hirdmenn som med hensyn til karakter og innstilling er helt pålitelige og som frivillig stiller seg til rådighet for dette arbeide.
3. Efterretningsavdelingen rapporterer prinsipielt direkte til N.S.Fører, forsåvidt rapporter og meddelelser berører fagområdene til bevegel-sens enkelte riksledere og statsrådene, skjer meddelelser tildisse gjennem Rikshirdens stabssjef.
4. Lederen av etterretningsavdelingen er i saklig henseende personlig ansvarlig likeovenfor N.S. Fører.
5. Disiplinært står lederen og de andre tjenestegjørende ved etterret-ningsavdelingen under Rikshirdledelsen.
6. Efterretningsavdelingen disponerer sitt eget budgett.
7. Til midlertidig å administrere etterretningsavdelingen beordres sveit-fører Alf Gysler.
8. Lederen av etterretningsavdelingen tildeles en tysk rådgiver.
I betrakning av de bestående krigsforhold skal lederen for etter-retningsavdelingen nøie samarbeide med den tyske rådgiver. Den tyske rådgiveren er berettiget til å gi anvisninger for tjenesten.

Idet jeg henviser til min meddelelse av 18-1-41, gjør jeg opp-merksom på at enhver organisasjon av etterretningsjeneste utenom de lov-lige statsorganer og den hermed opprettede etterretningsavdeling er forbudt og medfører de alvorligste følger. Dette forbud omfatter ikke den offisielle rapportjeneste i bevegelsen.

Oslo 7.mai 1941

Quisling (sign)

Fuglesang (sign)

Dilag:

Arbeidsanvisning for etterretningsjenesten.

Med henblikk på N.S. propagandaens overordentlige betydning skal den politiske etterretningsavdeling foreløbig legge tyngdepunktet i sitt arbeid på følgende:

1. Å samle etterretninger om virkninger av den egne propaganda og å under-rette derom de parti og statsinstanser.
2. Å samle etterretninger om den fiendtlige propagandas art og virksom-het (rykter, flyveblad, ulovelige tryksaker o.s.v.) for på den ene side å gi den egne propaganda hjelpe til å motvirke den ulovlige, N.S.-fiendtlige pro aganda, og på den annen side å hjelpe politiet og retts-myndighetene med deres inngripen. Efterretning om personer og person-grupper som aktivt befatter seg med N.S. fiendtlig propaganda og virk-somhet blir av den politiske etterretningsavdeling tilstillet vedkomm-ende politimyndighet.
3. Å overvåke eventuelle forsøk på provokasjon innen bevegelsen av en-kelte medlemmer i N.S., eventuelt av persongrupper innen bevegelsen.
4. Å observere personer, foreninger og organisasjoner utenfor N.S. som må betraktes som N.S. fiendtlige.

HVORLEDES MAN SKAL FORHOLDE SEG OVERFOR GESTAPO .

Erlighet og åpenhet mot politiet er en skund regel hvor dette er uttrykk for lov og orden. Men det er ikke Gestapo.

Når man blir utsatt for forhør skal man ikke svare uten videre, men alltid nekte å forklare seg før anklagen er lest opp for en. Rolig og saklig skal man henvise til at dette er et norsk rettsprinsipp som man må forlange fulgt. Dette skal man ikke gi seg på uten i nødsfall. Er man blitt angitt, skal man be om å få oppgitt hvem som har angitt en. I flere tilfeller er slike krav blitt tatt til følge.

Som almindelig hovedregel under forhør kan sies at jo sakligere og roligere en selv er, jo sikrere man virker, desto bedre blir man behandlet. Bråkjeikkhet går galt, likevel så alt som kan legges ut som "fornærrelse" av Tysklands "verdighet".

Gestapo er innstillet på å få mest mulig ut av en, på en hvilken som helst måte. Derfor er uklare og vage uttrykk ikke til noen nytte, de bare egger. Svar klart og enkelt, men aldri mer enn nødvendig. Prat ikke. Vær klar over at raseri og brøl kan være alvorlig nok, men glem ikke at det er teater, man ønsker å skremme. Det sikreste middel til å motvirke skremmemidlene er å vite at det bare er arrangerte trikks.

Undgå mest mulig svar som avføder nye spørsmål, legg an på at alle svar ender blindt. Har De f. eks. farlige trykksaker på Dem, så si aldri at De har fått dem av "noen". Da må De ut med hvem "noen" er. Denne slags får man alltid i posten anonymt.

Undskyld Dem aldri med at "slik gjør alle", for da må De ut med hvem "alle" er. Søk mest mulig enkelhet og klarhet. Har De god samvittighet så gi grei beskjed.

Tårer, bønner og sentimentalitet hjelper ikke det spor. Gestapofolk er enkle og rå, de føler sin forfengelighet kildret ved bønner, men de tar det som uttrykk for skyld. Verdighet, ro selvsikkerhet tar de som uttrykk for uskyld.

La Dem ikke bløffe av påstanden som at "vi vet alt" og "Deres kone harvtilstått det hele", så nå må De bare legge alt frem". Det blir regelmessig brukt for å få folk til å si mest mulig.

Vær ikke redd for å si Deres mening når De får et klart spørsmål, men undgå hånd og kjekkhett. Vær meget forsiktig i forhørets joviale perioder, særlig når det streifer inn på andres forhold.

Undgå mest mulig å ha glemt ting. Da kan De lett bli sittende inne lengre for som Gestaposier med sin egenartede humor: "Å få tid til å tenke seg om". Prøv i alle fall å gi uttrykk av det som med rimelighet kan nuskes legger De straks frem.

Vær forsiktig i fengselet, fordi det ofte finnes provokatører, tilsynelatende fanger, som egentlig er Gestapo-agenter. Undgå derfor enhver omtale av kompromiterende ting.

oooo00oooo

ALMINDELIGE FORSIKTIGHETSREGLER.

Vær omhyggelig med skrevne saker. Skriv ikke opp navner og adresser som kan være farlige, prøv heller å huske dem. Skriv dem i nødsfall i en adressebok, sammen med mange andre.

Skal ting gjemmes vel, så gjem dem godt. Primitive gjemmesteder som inne i bøker, under gulvtepper, inne i stolseter osv. holder ikke ved en husundersøkelse. Denne slags er altfor vel kjend. Bruk gode gjemmesteder som virkelig er vel overveid, helst utendørs.

Undgå enhver omtale av personer og navn i forbindelse med farlige ting. Spre ikke rykter som går ut på at nordmenn er tatt av Gestapo med god grunn. Ofte blir det foretatt arrestasjon på løs mistanke, for å nære hvilke rykter der etterpå kommer i omløp om vedkommendes skyld. Snakk eløri om illegalt arbeide i forbindelse med navngitte personer. Det er en forbrytelse.

Vær ikke nyskjerrig om illegalt arbeide som De ikke selv deltar i. Det kan være ubehagelig å vite for meget.

oooo00oooo

FRA TEATERSTREIKEN.

Tyskerne og nazistene har stadig forsøkt å presse enrekke kjente skuespillere til å opptrer i Kringkastingen. Til slutt fikk 6 skuespillere skriftlig forespørrelse om de kunne påta seg oppgaver i Kringkastingen utover våren og sommeren. Disse 6 var Gerda Ring, Tore Segelcke, Lillemor von Hanno, Elisabeth Gording, Georg Løkkeberg og Lasse Segelcke. Alle erklærte at de var forhindret.

Onsdag 21. mai om ettermiddagen ble disse 6 skuespillere kalt inn til møte med tyskerne, som meddelsa hvor enkelt av de 6 at de var nektet å arbeide ved Nasjonalteatret og nektet enhver annen form for kunstnerisk virksomhet, hvis de ikke var villige til å opptré i Kringkastingen utover våren. - Skuespillerne ble bl.a. beskylt for å ha stilt seg fintlig mot samarbeide med tyskerne!

Blant skuespillerne sprette nyheten om dette seg fort. De erklærte at de ikke ville opptré når deres kolleger ble behandlet slik. Derfor måtte alle Osloteatrerne avlyse forestillingene onsdag. Fra og med torsdag 22. mai gjorde skuespillerne i Bergen og Trondheim felles sak med kollegene i Oslo.

Dette kom overraskende på tyskerne. De ga straks ordre til å stoppe all utbetaling av gasjer ved teatrene. Skuespillerforbundets kasse, alle fonds og legatmidler ble beslaglagt. (Alt ialt dreier det seg om henimot 3 millioner kroner.) Nasjonalhjelpen, RødeKors og Norsk Folkehjelp fikk forbud mot å yde støtte til skuespillerne. Samtidig kom tyskerne med en rekke trusler.

Fredag den 23. mai ble det holdt møte av alle skuespillerne i Oslo. De ble gjort kjent med situasjonen. Med 110 mot 18 stemmer ble det besluttet å fortsette streiken til de 6 skuespillerne hadde fått sine rettigheter igjen. I Bergen og Trondheim inntok skuespillerne en lignende holdning. (Det bør nevnes at avstemningen var hemmelig)

Tyskerne begynte å sette sine trusler i verk. Difses er arrestert: Georg Løkkeberg, Lasse Segelcke, Harald Schwensen (skuespiller forbundets formann), Carsten Winger, Rolf Christensen, Stig Egede Nissen, Leif Juster, Øyvind Øyen, Georg Richter, Samtlige i Oslo, Dess-uten difses: Herki Kolstad og Egil Molby Brekke i Trondheim, Hans Stormoen, Swerro Ness og Ole Grøpp i Bergen. - Skuespillerenes private konti i Bankene er sperret. Åse Eyesom for tiden har fått spille tillatelse i Sverige har fått alt sitt beslaglagt. Georg Richter er sendt til Tyskland. --

"Kulturdepartementet" utstedde den 30. mai en forordning om teaterforestillinger m.v. med hjemmel i Reichskommissarsforordning av 28. sept. 1940.

Forordningen fastsetter at teatren skal stå under Kulturdepartementets overordnede ledelse. Paragraf 2 lyder:

2 "Ingen kan drive teater uten tillatelse av Kultur- og Folkedannelsesdepartementet. Bevillingen kan gis på nærmere betint gelser og kan når som helst tiltakkes. Tillatelse må bare gis når det foreligger sikkerhet for at teatret vil bli drevet i pakt med norske teatertradisjoner og i overensstemmelse med den nasjonale nyordnings kraw."

Det heter videre at ansettelse av teaterledere må godkjennes av Kulturdepartementet og lederne skal være ansvarlige overfor Departementet. Iparagraf 4 heter det:

"Skuespillere sangere og øvrige opptredende kunstnere må ikke opptré på noeteater før de har fått tillatelse av Kultur- og Folkedannelsesdepartementet."

Denne forordning ble delt ut til skuespillerne pinses-aften. Den var ledsaget av en fortolkning hvor det bl.a. het at det vil

bli utarbeidet nye skuespillerkontrakter som forplikter skuespillere til å opptrer i film, Kringkasting og tilstelninger som arrangeres av statsmyndighetene.-

Skuespillerne har selv sagt fått publikums fulle støtte og sympati i sin kamp.--Og selvfølgelig går ingen bra nordmann på det tyske teatret.

Saken er overordentlig interessant. Den er et nytt bevis på hvor sterk den norske hjemmefronten er. -- Forholdsvis lett kunne tyskerne ta landet militært. Men rent åndelig kan ikke de knekke oss.

TYSKLANDS NEDERLAG - ENGLANDS SEIER

Vi skriver juni 1941. M i l i t æ r t står Tyskland ubeseiret. Moralsk feirer det et nytt nederlag i og med avslutningen av overfallet på Hellas. Og så raser det helseblesende videre i sittville begjær etter å tiltrive seg det militære og økonomiske herredømme over Europa.

Moralsk har Tyskland for lengst spilt falitt. Fra Nordishavet til Middelhavet, fra Atlanterhavet til Svartehavet har det formådd å vekke tillivne en avsky og forakt som ikke allverdens bomber og granater, presse eller radio kan vinne bukt med. De følelser som besjeler samtlige av Europas hærtatte folk, utgjør en åndelig stormakt, mot hvilken Tysklands militære råbalder og hysteriske Nazipropaganda er dømt til å forstumme.- Og først da kommer nyordningen.

Øyriket i vest har sin store tid. Moralsk vinner det det ene landet etter det andre, - like ofte som Tyskland beseirer disse m i l i t æ r b t. Men Tyskland seirer seg til døde. Med panservogner, ubåter, fly og mekanisert menneskemateriell jager det ubønnhørlig mot sin egen undergang. Like sikkert som den åndelige front, den kristne, i sin tid styrtet det tyranniske Tomerveldet i grus, like sikkert vil det nazistiske despoti tilintetgjøres i kampen mot den åndelige front hos de frihetselskende europeiske nasjoner. -

Men der må også kuler og krutt til, vet vi, og England makter kanskje ikke oppgaven?

Vær trygg. Albionssønner vinner også denne gangen. Men kampe n er gigantisk og tiden tas til hjelp

La oss gjøre et formastelig tankesprang fra Europas slagmarker til en norsk lakselv. På bredden en engelsk sportsfisker. Kampen er i full gang. Den smekre stangen bøyer seg faretryggende under ~~det~~ det voldsomme presset, og snoret står stramt som en bristeferdig fffolinstreng. Stadig må engelskmannen gi snøre, motstanderen i den andre enden er fullstendig vill, dens krefter synes uuttømmelige. Snellen ~~hinner~~ hviner og truer med å løpe tom. Sakkyndige tilskuere stønner at nå, nå ryker redskapen! Men sakkyndigheten vet at redskapen holder. Den er verdens beste, og hånden som manøvrerer, slutter om stangen i et usvekket stålgrep. Det glimter til i Øyet hos fiskeren, han er ute i hardt vær, men det har han vært før også, og han vet at utfallet av duellen bare er et spørsmål om tid. Det går en time, to timer, tre timer. Så lenge har han aldri holdt på før, make til fisk! Da med ett slakkes snoret, stangens krampaktige bus retter seg, den ville dyst er plutselig over og slaget vunnet. Tilskuerne puster ut som befriet i samme øyeblikk byttet trekkes på land. "Det hadde jeg aldri trodd," er det en som sier.....

Litt av hvert.

Tyskernes overgrep mot norske borgeres eiendom og vel-ferd fortsetter i stadig stigende grad. Det er befolkningen i kyst-
distrikten som lider mest. På få timer varslet må gamle og unge ut
av sine hjem, ofte uten å få tillatelse til å ta med seg sine aller
viktigste eiendeler. Og det som er ennå mer opprørende er at de tyske
myndigheter ikke bryr seg det ringeste omhvorvidt disse ulykkelige
menneskene har noe sted å flytte til eller ikke. Når en så tenker på
at de distrikten det her gjelder ofte er meget t befolket, så vil
en lettere skjonne hvor hjerteløse representanten or dette "herre-
folk" er.

Ulvik i Hardanger er fullstendig evakuert.

På Lista er flere hundre gårder rekvisert.

På Ørlandet i Trøndelag er over tredve gårder rasert
(På de siste stedene skal det bygges flyplasser.)

Stavern er evakuert. Det samme er tilfelle med Melsomvik
ved Tønsberg og vestsiden av Nøtterøy. Tjølling og ØstreHalsen ved
Larvik skal evakueres.

På Sørlandet tas det mange hytter.

I Desember ble det av tyskerne tatt 50 000 par støvler
med dobbelte lunner. (Normalt brukes enkelte.) Et par måneder senere
tok de 50 000 til med samme utstyr.

Skal ikke snart hr. Térboven holde en tale for å si
oss hvor elskverdige tyskerne er som forsyner oss med lær og skotøy?

Ifølge avismeldinger skal vi gjennom det tyske Røde
Kors ha fått 14 tonn sukker og 3 tonn rosiner. Det faktiske forhold
er at varene er innsamlet av det internasjonale Røde Kors' hovedsete
i Genève. Men de fikk ikke sende dem til Norge uten gjennom det
Tyske Røde Kors i Bruxelles.

Forholdene i Belgia er så dårlige at man nå fra Norge
Må sende mat for å underholde de Norske som nå oppholder seg i Belgien.
Det sendes 1500 kilo matvarer pr. mnd. Også dette må sendes gjennom
det tyskeRødeKors' kontor i Bruxelles. Man kan gå ut fra at de fin-
kasserer øren også for dette.

Den 45 år gamle landskjente Ski og fotballklubben Lyn
i Oslo er blitt oppløst og dens eiendom beslaglagt av idrettsdepartemen-
tet. Departementet ga Harald Schjølberg bemyndigelse til å tre inn
som formann i Lyn og organisere nytt styre. --- Han forsøkte å få
med medlemmer av det gamle styre, men samtlige nektet. Det lovlige styre
har sendt Idrettsdepartementet en protest mot at klubbens eiendeler
annekteres og forbenholder seg rett til eventuelt å prøve lovligheten av
dette for Domstolene. Samtidig fastslår styret at bare Lyns egne med-
lemmer kan velge nytt styre i klubben. "Navnet Ski-og Fotballklubben Lyn
og den anselte og verdi som det representerer, tilhører alle Lyns
nåværende Medlemmer, og virksomhet under dette navn kan ikke lovlig
drives av noen uten Lyns medlemmer i forening", heter det i skrifvel-
sen til departementet.

Schjølberg har sendt hvert enkelt medlem et "ultimatum"
der han krever svar innen 7. juni på om medlemmene vil bli staende i Lyn
og drive aktivt idrettsarbeid. Ingen, neppe heller Schjølberg selv og
departementet tror at Lyns medlemmer vil bøye seg for denne terroren,

men meningen er selvsagt i tillegg til det øvrige tyveriet også å stjele Lyns navn i Håp om å føre folk bak lyset. slik som det ble prøvd med Ørn, Horten.

Da noe lignende ble forsøkt med Oslo Turnforening, meldte 900 medlemmer seg ut av foreningen på en dag!

Ivar Ballangrud ble av ordføreren i Trondheim i møte med "formennene" 27. mai oppnevnt som medlem av en kommunal nevnd for idrett. Den 30. mai kunneen i Ballangruds forretningsverndu se ett stort billede av skøytekongen med alle hans medaljer. Under Billdøt var det hengt opp en skrifvelse til "Adresseavisen" Der Ballangrud bevisen gjøre oppmerksom på at han ikke har vært spurt om han ønske delta i en sånn nevnd. Avisen hadde selvsagt ikke fått lov til å orienteriggjøre Ballangruds protest, og han besørget det derfor på denne uredda måten.

Norge har 3000 idrettslag, av disse har bare fire gått med på nyordningen? Liffjøll idrettslag i Telemark, Uredds soksegruppe i Forsgrun, Finstadbru idrettslag i Bjørkelangen og Hamar idrettslags skøytegruppe.

Fhv. major Quisling holdt nylig en stor tale i Ecrre. Han og NS hadde truffet anstalter til å få den kringkastet, men etter tysk ordre forbudt riksfullmektig Christie, som midlertidig er sjef for Kringkastingen, utsendelsen. Det referat avisene fikk lov til å publisere av talen var sterkt før kortet. Tyskeene hadde nemlig kommet under vær med at den fhv. major ville si noe om Norges frihet, men den er det forbudt å nevne, selv for "førerem"

I Schwæners "germanerbibel", som blfr brukt i de tyske folkeskoler, finner man følgende trosartikkel :

Jeg tror på Mennesket, den stormektige herre over alle ting og makter på jord.

Jeg tror på tyskeren, Guds elskede annen sønn, sin egen herre, som ble unnfangen under Nordens himmel, født mellom Alpene og Høvet, fint under papister og mammonister, baktalt, slått og gjort elendig, dømt til helvede av alle slags djewler, oppstod alltid på nytt fra statlig og Folkelig død, oppfor til Eckeharts, Bachs og Goethes éndelig sjelelige verden, sitter med sin bror fra Nasaret ved den eviges høyre hånd, hvorfra han skal komme igjen før i sin tyske frelserart å dømme og begrave de døde.

Jeg tror på menneskehets gode ånd, en hellig fremtidskirke, samfunnet av alle med alvorlig, ren og selvløs streben, utjevning av all urett, Gjenfødselse av den fullkomne og et liv som er evig, både i fortid og fremtid.

Amen.

Også her hjemme i Norge har vi lært litt av vår store tyske bror. Sigmund Feyling har gitt ut en liten bok - en slags katekisme som heter "Liv og lære". Utenpå er det tegnet et stort NS-merke. Her er det kommet med et par ting som kan være verdt å merke seg før å bli salig:

- 12 -

"Side 24 under det fjerde bud bl. a. :
Fremforalt skylder vi Føreren og statsstyret lydighet. Å sette seg opp mot Ørvigheten og mot staten er å stå Guds ordning imot og medfører straff." --

Ifølge dette kan vel ikke Quisling ha så store sjanser på salighet. For hva gjorde han den 9. april og flere ganger ellers enn å sette seg opp mot ørvigheten og staten?

Boken har en salveisensfull sluttning:
"Også for oss nordmenn har solen fra gammel tid vært som en budbringer fra Gud. Hvilken konge var det som satte solkorset på alle hærskjold? Nå skal det gamle solkorssymbol på ny samle det norske folk om Norge og om Gud."

Som mange vil vite holdt Quisling før ikke lenge siden en tale hvor han bl.a. påsto at kong Håkon ifølge grunnloven hadde tapt retten til Norges krone, fordi han hadde oppholdt seg utenfor landets grenser mer enn seks måneder. Quisling ser verste da en løgn - som vanlig i Grunnlovens paragraf III heter det nemlig:

"Kongen skal bo inden Riget og nære ikke uden Stortingets Samtykke opholde sig udenfor Riget längere end sex Maaneder ad Gangen, medmindre han for sin Person vil have tabt Ret til Kronen."

Som alle vet har Kongen Stortingsens stemmige Tilslutning i denne sak. Noe av det siste Stortinget gjorde etter det tyske overfallet, var å gi Konge og regjering fullmakt til å fortsette kampen om det så skulle være utenfor landets grenser.

I det hele skal man merke seg det om Kongen at han alltid har fulgt Norges Grunnlov. Vi vet det alle sammen at Kongen har gjort sin plikt mot sitt folk. I dag takker vi alle sammen Kongen for at han, vel mer enn noen annen, tok kampen opp mot Tyskerne da disse forlangte å få Quisling som statsminister i Norge. -- Og det er et faktum at vi alle ser fram mot den dagen da Kongen kommer tilbake til sitt folk. Måtte det bare ikke ta så alt for lang tid....

L E V E K O N G H A A K O N !